

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа: № 826/8725/14

Головуючий у 1-й інстанції: Санін Б.В.
Суддя-доповідач: Межевич М.В.

ПОСТАНОВА Іменем України

28 жовтня 2014 року

м. Київ

Київський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів: головуючого – судді Межевича М.В., суддів Земляної Г.В. та Сорочка Є.О., за участю секретаря судового засідання Міщенко Ю.М., представника позивача Бабенка Ю.С., представника відповідача Безносика А.О., розглянувши у відкритому засіданні в м. Києві апеляційну скаргу Кравця Ростислава Юрійовича на постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 23.07.2014 року у справі за адміністративним позовом Кравця Ростислава Юрійовича до Київської міської ради про визнання протиправною бездіяльність та зобов'язати вчинити певні дії, -

В С Т А Н О В И В:

До суду звернувся Кравець Р.Ю. з позовом до Київської міської ради з вимогами:

- визнати незаконною бездіяльність відповідача щодо організації збирання, вивезення та утилізації небезпечних відходів у складі побутових відходів, зокрема, люмінесцентних лампочок та батарейок;

- зобов'язати відповідача виконати покладені на нього законодавством обов'язки щодо організації процесу зі збирання, вивезення та утилізації небезпечних відходів у складі побутових відходів, зокрема, люмінесцентних лампочок та батарейок шляхом укладення на конкурсних засадах необхідних договорів та контролю за їх виконанням, або контролю за виконанням вже укладених договорів.

Постановою Окружного адміністративного суду м. Києва від 23.07.2014 року у позові відмовлено.

Позивач в апеляційній скарзі просить суд скасувати вказану постанову, оскільки вважає, що судом неправильно застосовано норми матеріального та процесуального права.

Заслухавши суддю-доповідача та пояснення представників сторін, розглянувши матеріали справи, апеляційну скаргу та пояснення на неї, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з наступних підстав.

Згідно ст. 50 Конституції України, кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та на відшкодування завданої порушенням цього права шкоди.

Відповідно до ст. 55 Конституції України, кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого

самоврядування, посадових і службових осіб.

Відповідно до ст. 66 Конституції України, кожен зобов'язаний не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині, відшкодовувати завдані ним збитки.

Нормативно-правовим актом, який визначає правові, організаційні та економічні засади діяльності, пов'язаної із запобіганням або зменшенням обсягів утворення відходів, їх збиранням, перевезенням, зберіганням, сортуванням, обробленням, утилізацією та видаленням, знешкодженням та захороненням, а також з відверненням негативного впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини на території України є Закон України «Про відходи» (далі - Закон).

Відповідно до абз. 3 ст.1 Закону небезпечними є відходи, що мають такі фізичні, хімічні, біологічні чи інші небезпечні властивості, які створюють або можуть створити значну небезпеку для навколишнього природного середовища і здоров'я людини та які потребують спеціальних методів і засобів поводження з ними. При цьому, в абз.2 п.2 Постанови Кабінету Міністрів України №1070 від 10.12.2008 року «Правила надання послуг з вивезення побутових відходів» (далі – Правила№1070) зазначається, що небезпечні відходи у складі побутових відходів - відходи, що утворюються в процесі життя і діяльності людини в житлових та нежитлових будинках і мають такі фізичні, хімічні, біологічні чи інші небезпечні властивості, які створюють або можуть створити значну небезпеку для навколишнього природного середовища або здоров'я людини та які потребують спеціальних методів і засобів поводження з ними.

Згідно з ч. 8 ст. 35-1 Закону та абз. 4 п.4 Правил № 1070 небезпечні відходи у складі побутових відходів збираються окремо від інших видів побутових відходів, а також повинні відокремлюватися на етапі збирання чи сортування і передаватися споживачами та виконавцями послуг з вивезення побутових відходів спеціалізованим підприємствам, що одержали ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами.

Відповідно до ч. 2 т. 35-1 Закону та п. 3 Правил № 1070 власники або наймачі, користувачі, у тому числі орендарі, джерел утворення побутових відходів, земельних ділянок укладають договори з юридичною особою, яка визначена виконавцем послуг на вивезення побутових відходів, здійснюють оплату таких послуг та забезпечують роздільне збирання твердих побутових відходів.

Таким чином, з урахуванням наведених норм, небезпечні відходи які містяться у побутових відходів повинні сортуватись споживачами та виконавцями послуг на етапі збирання, і в подальшому передаватися спеціалізованим підприємствам, що одержали ліцензії на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами.

Положеннями п. 38, п. 54 та п. 55 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування» до виключної компетенції міських рад віднесено питання щодо поводження із відходами, зокрема: вирішення питань у сфері поводження з небезпечними відходами відповідно до законодавства; надання відповідно до законодавства згоди на розміщення на території села, селища, міста нових об'єктів, у тому числі місць чи об'єктів для розміщення відходів, сфера екологічного впливу діяльності яких згідно з діючими нормативами включає відповідну територію; визначення на конкурсних засадах юридичних осіб, які здійснюють у межах певної території збирання та перевезення побутових відходів спеціально обладнаними для цього транспортними засобами.

Згідно з п. 3 Правил № 1070, власники або балансоутримувачі житлових будинків, земельних ділянок укладають договори з особою, яка визначена виконавцем послуг з вивезення побутових відходів, та забезпечують роздільне збирання побутових відходів. Договір про надання послуг укладається відповідно до типового договору (надалі Договір), наведеного у додатку 1.

Відповідно до п. 4 Договору, небезпечні відходи у складі побутових відходів подано в переліку побутових відходів, які вивозяться виконавцем послуг за контейнерною схемою.

Також зазначеними Правилами, а саме додатками до них 2 та 3, передбачено

мінімальні норми з надання послуг на вивезення побутових відходів, у тому числі й небезпечних, а також спосіб розрахунку обсягу і вартості послуг з вивезення побутових відходів.

Згідно додатку 1 до Постанови Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 р. 1173 «Питання надання послуг з вивезення побутових відходів» наявність спеціально обладнаних транспортних засобів для збирання та вивезення побутових відходів, в тому числі небезпечних відходів у складі побутових відходів, є однією з кваліфікаційних вимог до учасника конкурсу по визначенню виконавця послуг з вивезення побутових відходів.

Відповідно до ч. 4 п. 7 додатку № 2 вказаної Постанови Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2011 р. №1173, де зазначено проект типового договору на надання послуг із вивезення побутових відходів на певній території міста, - вивезення небезпечних відходів у складі побутових відходів визначено в якості обов'язку виконавця послуг.

Згідно положень ст. 30 та ст. 33 Закону України «Про місцеве самоврядування» до відання міських рад належить: вирішення питань збирання, транспортування, утилізації та знешкодження побутових відходів, знешкодження та захоронення трупів тварин; затвердження схем санітарного очищення населених пунктів та впровадження систем роздільного збирання побутових відходів; затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів; здійснення контролю за дотриманням земельного та природоохоронного законодавства, використанням і охороною земель, природних ресурсів загальнодержавного та місцевого значення, відтворенням лісів; визначення території для розміщення відходів відповідно до законодавства; здійснення контролю за діяльністю суб'єктів підприємницької діяльності у сфері поводження з відходами; здійснення контролю за додержанням юридичними та фізичними особами вимог у сфері поводження з побутовими та виробничими відходами та розгляд справ про адміністративні правопорушення або передача їх матеріалів на розгляд інших державних органів у разі порушення законодавства про відходи.

Водночас згідно ст. 21 Закону органи місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами забезпечують: організацію збирання і видалення побутових відходів, у тому числі відходів дрібних виробників, створення полігонів для їх захоронення, а також організацію роздільного збирання корисних компонентів цих відходів; затвердження місцевих і регіональних програм поводження з відходами та контроль за їх виконанням; вжиття заходів для стимулювання суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами; вирішення питань щодо розміщення на своїй території об'єктів поводження з відходами; координацію діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, що знаходяться на їх території, в межах компетенції; здійснення контролю за раціональним використанням та безпечним поводженням з відходами на своїй території; сприяння роз'ясненню законодавства про відходи серед населення, створення необхідних умов для стимулювання залучення населення до збирання і заготівлі.

Матеріалами справи і, зокрема, Звітом «Про науково-дослідну роботу» (а.с. 9-40), підтверджується, що люмінесцентні лампочки та батарейки є небезпечними відходами у розумінні Закону.

На вимогу суду апеляційної інстанції, для з'ясування питання організації виконання обов'язку Київською міською радою збирання, вивезення та утилізації небезпечних відходів у складі побутових відходів, зокрема, люмінесцентних лампочок та батарейок шляхом укладення на конкурсних засадах необхідних договорів та контролю за їх виконанням, або контролю за виконанням вже укладених договорів, відповідач надав суду Рішення Київської міської ради від 08.07.2010 року № 996/4434 «Про затвердження Програми з побутовими відходами у м. Києві на 2010-2015 роки», листи Департаменту житлово-комунальної інфраструктури від 01.10.2014 року № 058/10-9797, від 25.09.2014 року № 058/10-9555, Рішення Київської міської ради від 30.10.2008 № 582/582 та додатки 1, 2, 3 до нього.

Згідно з листом Департаменту житлово-комунальної інфраструктури від 25.09.2014 №

058/10-9555, виконавцем послуг з вивезення відходів у м. Києві є комунальне підприємство «Київкомунсервіс», яке договорів на предмет збирання, вивезення та утилізації небезпечних відходів у складі побутових відходів не укладало, посилаючись на складність ліцензування всіх видів діяльності лампочок та батарейок шляхом укладення на конкурсних засадах необхідних договорів та контролю за їх виконанням.

Викладеним спростовується висновок суду першої інстанції, що Київська міська рада не зобов'язана забезпечувати організацію збирання, вивезення та утилізацію небезпечних відходів у складі побутових відходів (зокрема люмінесцентних ламп та батарейок).

З огляду на наведені норми законодавства та встановлення факту незаконної бездіяльності відповідача, дійсно, завдається значна шкода навколишньому середовищу, що в свою чергу грубо порушує ст. 50 Конституції України, а отже і права позивача.

Встановивши, що судом першої інстанції неповно з'ясовано обставини справи, що мають значення для правильного вирішення спору та порушено норми матеріального права, суд апеляційної інстанції вважає за необхідне апеляційну скаргу Кравця Р.Ю. задовольнити, постанову Окружного адміністративного суду м. Києва скасувати, а позов – задовольнити.

Керуючись ст.ст. 160, 198, 202, 205, 207, 212, 254 КАС України, суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Кравця Ростислава Юрійовича задовольнити.

Постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 23.07.2014 року скасувати.

Позов задовольнити.

Визнати незаконною бездіяльність Київської міської ради щодо організації збирання, вивезення та утилізації небезпечних відходів у складі побутових відходів, зокрема, люмінесцентних лампочок та батарейок.

Зобов'язати Київську міську раду виконати покладені на неї законодавством обов'язки щодо організації процесу зі збирання, вивезення та утилізації небезпечних відходів у складі побутових відходів, зокрема, люмінесцентних лампочок та батарейок, шляхом укладення на конкурсних засадах необхідних договорів та контролю за їх виконанням, або контролю за виконанням вже укладених договорів.

Постанова може бути оскаржена протягом двадцяти днів з дня складання в повному обсязі шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до Вищого адміністративного суду України.

Головуючий суддя

М.В. Межевич

Суддя

Г.В. Земляна

Суддя

Є.О. Сорочко

Повний текст постанови складений 03.11.2014 року

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

